

PROLOG GRAND Festivalu smíchu začal zvesela!

V neděli 19. ledna se v rámci Prologu XIV. ročníku GRAND Festivalu smíchu představila inscenace **MIKULÁŠOVY PATÁLIE** v režii Filipa Nuckollse, již přivezl spolek Kašpar z Divadla v Celetné. Komédie silně připomínající Foglarovy Rychlé šípy nebo Poláčkovo Bylo nás pět ukazuje příběhy Mikuláše a jeho kamarádů. Celkové retro ladění, ať už jde o kostýmy Jana C. Löbla nebo scéna Pavla Kodeda výborně dokresluje dobu děje. Nalézáme se ještě v čase, kdy děti využívaly své volné chvíle k nejrůznějším hrátkám, při nichž

zažívaly všemožná dětská a pro ně důležitá dobrodružství. Nechaly pracovat svou fantazii a nevěznila je technika. A právě samotné téma hry, kdy sledujeme chlapecké rošťárny, za něž jsou jak jinak než potrestání pohlavkem či poznámkou, může být lákavé i pro dospělé. Ti si skrz dění na jevišti zavzpomínají na své dětství a děti se nebaví méně. Z inscenace je cítit hravost, a to především z hereckých projevů všech protagonistů, ale také z práce s inscenačními složkami. Devízou je využití kulís a rekvizit. Ty totiž neslouží k pouhé ilustraci, ale pracují s náznakem a mají variabilní charakter. Herci občas přebírají funkci rekvizity, což dodává na vtipu. Jeho hlavními nositeli jsou samozřejmě aktéři složení zejména z mužů.

Roli Mikuláše ztvárňuje Matouš Ruml, jenž komediální žánr ovládá s naprostou jistotou. Ovšem nikomu z přítomných nemůže být upřen smysl pro humor a schopnost jeho předání divákovi. To se jim daří s lehkostí a půvabem. Jediným ženským elementem je Učitelka a Maminka v podání též vynikající Mileny Steinmasslové. Jednotlivé chlapecké kousky a kreace jsou prováděny pohybově stylizovanými gagy a žertovnou choreografií Petra Nůska. Inscenace Mikulášovy patálie rozesměje a pobaví celou rodinu a rozhodně stojí za vidění.

HaR

PŘIPRAVIL Radek Smetana, Východočeské divadlo Pardubice

Generální partner festivalu

SKUPINA ČEZ

Sponzor cen festivalu

Hlavní mediální partner festivalu

Významní sponzoři festivalu

Sponzoři festivalu

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

Sponzoři Kulíčky smíchu

Ubytování zajišťuje

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou Statutárního města Pardubice, primátorky města Pardubice MUDr. Štěpánky Fraňkové a ministra kultury ČR. Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Pardubického kraje. Pardubický kraj podporuje GRAND Festival smíchu, který byl zařazen do dokumentu Tvář Pardubického kraje jako významná událost.

PONDĚLÍ 27. 1. 2014

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

1.

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Dejvické divadlo

Dejvické divadlo vzniklo shodou různých náhod v roce 1992. Prvním představením divadla byla školní inscenace hry Matěje Kopeckého *Johanes doktor Faust* nastupujícího hereckého souboru, který do Dejvického divadla přišel během studia alternativního a loutkového divadla na DAMU pod vedením pedagoga a režiséra Jana Borny. Ten se stal v roce 1993 uměleckým šéfem. Ve stejném roce udělilo Ministerstvo kultury ČR Dejvickému divadlu statut profesionálního divadla.

Původní herecký soubor působil v Dejvickém divadle čtyři sezóny. K nejvýznamnějším počínům této éry patří inscenace J. A. Pitínského *Sestra Úzkost*, která v roce 1995 získala Radokovu cenu jako inscenace roku, a Dejvické divadlo se stalo poprvé divadlem roku.

V září 1996 soubor přešel společně s Janem Bornou do nově vzniklého Divadla v Dlouhé. Na jeho místo nastoupil soubor nový a s ním režisér a také pedagog KALD DAMU Miroslav Krobot, který je uměleckým šéfem divadla dosud. Základ jeho souboru tvořil původně opět celý ročník KALD DAMU, ale postupně se začal zásadně proměňovat (z původní sestavy jsou doposud v angažmá herečky Klára Melíšková, Jana Holcová a Zdeňka Žádníková). Doplnila jej velmi silná skupina tehdejších třicátníků: Ivan Trojan, Lukáš Hlavica, David Novotný, Martin Myšička, Igor Chmela. Později nastoupili do angažmá mladší členové Pavel Šimčík, Lenka Krobotová, Jaroslav Plesl, Tatiana Vilhelmová, Simona Babčáková, Martha Issová a Václav Neužil. Zatím poslední posilou souboru je Hynek Čermák.

Za 20 let existence se Dejvické divadlo stalo čtyřikrát divadlem roku. Hra *Příběhy obyčejného šílenství* se stala hrou roku 2001, *Muž bez minulosti* byl oceněn jako inscenace roku 2010. Za své herecké výkony v Dejvickém divadle získali prestižní divadelní ceny Ivan Trojan (za roli Oblomova ve stejnojmenné inscenaci), David Novotný (za titulní roli v inscenaci *Muž bez minulosti*) nebo Václav Neužil (za roli Mugsyho v inscenaci *Dealer's Choice*).

Podle inscenací Dejvického divadla byly natočeny dva úspěšné filmy Petra Zelenky – *Příběhy obyčejného šílenství* a *Karamazovi*.

V současné době je Dejvické divadlo jednou z nevyhledávanějších a nejnavštěvovanějších českých scén.

Václav Neužil nemá na jevišti problém vůbec s ničím

Soutěžní část již XIV. ročníku GRAND Festivalu smíchu zahajuje pražský soubor z Dejvic. V současnosti jedno z nejúspěšnějších divadel v zemi přijíždí do Pardubic usilovat o titul Komédie roku 2013 s představením **Dabing street** v režii Petra Zelenky. Nejen o této hře jsme si popovídali se sympatickým a stále populárnějším hercem **VÁCLAVEM NEUŽILEM**.

Podtitulem představení Dabing Street je, že: „*Ve dvou věcech jsou Češi skutečně dobří: v pití alkoholu a dabingu.*“ Souhlasíte s tímto tvrzením? Kdo z vás viděl naše představení, chápe jistou nadsázku tohoto podtitulu, nicméně kdyby někdo chtěl tvrdit opak, bude lhát!

Věnujete se dabingu? Pokud ano, máte nějakého „svého“ herce, kterého dabujete opakovaně?

Dabingu se nevěnuji, krátce po ukončení JAMU jsem v Brně měl příležitost několikrát dabovat. Od přechodu do Prahy jsem ale s dabingem ztratil kontakt. Možná se to změní. Uvidíme!

V souvislosti s tímto představením upozorňujete, že zde zazní sprostá slova. Máte s vulgarismy na jevišti problém?

Nemám problém s ničím na jevišti ani v jakémkoliv jiném umění. Nicméně za jedné podmínky – nesmí to být na efekt a samoúčelné!

Jak na představení reagují diváci? Zaznamenal jste nějaké negativní ohlasy, například v souvislosti s těmi sprostými slovy?

Dabing Street se nám hraje před našimi diváky velmi dobře, jdou během představení s námi. Baví nás to. Ale pamatuji si, že před Vánoci jedna firma, která si toto představení objednala, po zhlédnutí svým šéfem objednávku zrušila. Takže určitě není pro každého.

Režisérem i autorem hry je Petr Zelenka. Jaké máte dojmy z jeho práce?

S Petrem jsem se setkal poprvé a byl jsem doslova nadšený. Nechává velký prostor pro improvizaci, osobní vklad herce, což mně vyhovuje. A navíc máme velmi podobný smysl pro humor a trůfám si říct, že tím pádem i pohled na svět. V takových podmínkách se hoří komedie o nelehkých záležitostech tvoří parádě.

Na pardubickém GRAND Festivalu smíchu nebudete soutěžit poprvé, z předminulého ročníku jste si dokonce odnesl cenu pro nejlepší mužský herecký výkon za roli Mugsyho v představení Dealer's Choice. Mugsy vám vynesl i jedno z největších ocenění pro české herce, a to Cenu Thálie. Ovlivnilo vás to nějakým zásadním způsobem či vaší prací?

Ceny za Mugsyho mně udělaly velikou radost, mám tu roli rád, a jistým způsobem mi moji práci na ni tak nějak stvrdily. Ale nijak výrazně mě ani moji práci neovlivnily. Práce zůstává před cenami i po nich stejná.

Pokud se nemýlím, tak členem Dejvického divadla jste od roku 2006, jak k tomu došlo?

Ano. Žil jsem tehdy v Brně a jednoho dne mi zavolal Miroslav Krobot, že mě do představení Spřízněni volbou, které se chystalo v Dejvickém divadle, chce obsadit režisér J. A. Pitínský, s kterým jsem už před tím pracoval v Brně. A jelikož v té době ze souboru odcházeli Marek Taclík, bylo mi nabídnuto rovnou i angažmá. Byl to šok, musel jsem se rozhodnout do 4 dnů. Tak jsem se rozhodl a přestěhoval do Prahy. Bylo to rychlé, nečekané a zásadní.

Podle vás, čemu hlavně přičítáte úspěch Dejvického divadla?

Nesnažíme se jít divákovi naproti, a přesto jsme si své diváky získali. Možná právě proto, že jim nelezeme někam, vážíme si jich a jsme k nim upřímní. Jsme na jevišti se svým humorem a svými názory, nijak se před lidmi nepřetváříme, neschováváme a oni to, zdá se, oceňují.

Pocítujete nějaký zásadní rozdíl mezi divákem pražským a mimopražským? Pokud ano, v čem?

Nepocítuji. Snad jen, že mimo Prahu nám, zdá se, lidi víc při představení fandí, protože nás nevidí často. Tím se ale může ztratit potřebná kritičnost a objektivita. Ale není to vůbec pravidlo.

Diváci vás mohou znát i z televize a filmu. Pracujete nyní na něčem v této oblasti?

Dotočil jsem film s Alicí Nellis Andělé. Na jaře budeme znova spolupracovat na filmové pohádce a ještě před tím budu točit film, který nechci úplně konkretizovat.

Protože Festival smíchu je především o komediích, doporučil byste divákům nějakou, která vás v poslední době zaujala, ať už divadelní, nebo filmovou?

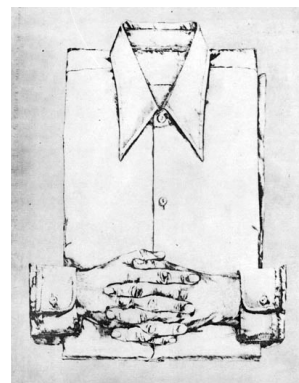
Přiznám se, že neviděl. Miluju tragikomedie francouzského filmového režiséra Bertanda Bliera. Tak ty si pouštím doma. Z televizní zábavy mám rád britský seriál Black Books.

EvD

V KOMEDII DABING STREET

Pobavte se i ve Východočeské galerii

K festivalu se letos připojila i Východočeská galerie v Pardubicích, která v době konání naší divadelní přehlídky otevře výstavu děl **Naděždy Plíškové** (manželky Karla Nepraše), jež patří do okruhu umělců Křižovnické školy čistého humoru bez vtípu vzniklé na počátku 60. let minulého století v pražské hospodě U Křižovníků. Výstava s názvem **Velké pivo**, která bude k vidění od 28. ledna v Domě U Jonáše, nabídne soubor jejích grafik vyznačující se velkým smyslem pro humor a ironii. Výstavu připravil Vít Bouček.

RaS

Fotografie z včerejší Kuličkářdy smíchu naleznete ve foyer nebo na webových stránkách festivalu www.festivalsmichu.cz, na které se dostanete jednoduše i z internetových stránek divadla kliknutím na logo festivalu vpravo pod kalendářem.